

ved Dom kunne forbydes Adgang og Fiskeriret til de Vande, hvor det ulovlige Fiskeri er begaaet. Jeg synes, det er at gaa temmelig vidt, for det kunde godt være selve Grundejeren, der havde udøvet ulovligt Fiskeri, og der var dog ingen Mening i at forbyde ham Færdselsret paa sin egen Grund, det kan slet ikke gaa an. Det er en saa stærk Skærpelse, at jeg ubetinget maa fraraade den.

I mine første Udtalelser omtalte jeg de foreslaaede Bestemmelser med Hensyn til Engvandingssitre og nævnede, at efter Lovforslaget kunde en enkelt af de fiskeriberettigede forlange saadanne anbragte, dog under visse Forudsætninger. Naar han har fremsat sit Forlangende, skulle de i § 3 nævnte Myndigheder tilkaldes og afgive deres Skøn. Disse Myndigheder ere for de mindre, offentlige Vandløbs Vedkommende Vandsynsmændene, for Hovedvandløbenes Vedkommende Landvæsenskommissionen. Ganske vist skulle disse Myndigheder suppleres med Landbrugsministeriets Konsulent i Fiskerisager, men efter Forslaget kunde altsaa en enkelt forlange disse Myndigheder tilkaldte for at træffe Bestemmelse om, hvorvidt saadanne Gitre kunne anbringes eller ikke. Efter det Ændringsforslag, som vi have stillet, skal der et Flertal af fiskeriberettigede til at gøre det.

Zahle: Jeg blev ikke meget klog af den Besked, jeg fik paa mit Spørgsmaal, om man kunde afløse Fiskerirettighederne i det Tilfælde, Sælgeren har forbeholdt sig, hvad han kalder: Søbredden. Den højtærede Minister mente Nej, og den ærede Ordfører mente Jo. Det er da vanskeligt for mig at vide, hvem jeg skal tro. Men den højtærede Ministers Begrundelse var efter mit Skøn ikke rigtig. Den højtærede Minister sagde, at hvor Godsejeren eller Sælgeren havde forbeholdt sig Søbredden, faldt det vel ind under Ændringsforslag Nr. 1, 2det Stykke, idet denne Søbredsret grundede sig paa Lov eller Privilegium. Det er dog vist en Misforstaaelse af den højtærede Minister, for naar man har forbeholdt sig Søbredden, naar man sælger en Gaard, som støder op til Søen, begrundes denne Ret hverken paa Lov eller Privilegium, men paa et privat Kontraktforhold, nemlig det Kontraktforhold, som er sluttet mellem Sælger og Køber om, at Sælgeren afstaar Gaarden med Undtagelse af Søbredden til Køberen. Den ærede Ordfører var efter min Mening inde paa en Betragtning, der var rigtigere. Om

vedkommende Gaardejer kan afløse Fiskeriretigheden udfor sin Gaard, maa bero paa, hvorvidt hans Grund gaar ned til Søen eller ikke. Spørgsmaalet er altsaa dette: Naar en Sælger har forbeholdt sig Søbredden, blot har forbeholdt sig Søbredden, har han saa ved denne Linie afskaaret den Gaardejer, hvis Jord i Virkeligheden gaar ned til Søen, paa en saadan Maade fra Søen, at man ikke kan sige, at han er saaledes stillet, at han har Søen udfor sin Grund. Det er Ordene: Har han Søen ud for sin Grund, eller er „Søbredden“ saa stærkt et Begreb, at det lægger sig imellem og afskærer vedkommende Gaardejer fra at kunne siges at være den, som har Søen udfor sin Grund. I det Tilfælde, som den ærede Ordfører nævnede, at vedkommende ikke alene har forbeholdt sig Søbredden, men tillige et Stykke Jord, f. Eks. en Eng eller et Stykke Rørskær, er Forholdet klart nok, saa ligger Søen ikke udfor vedkommende Grundejers Grund, men udfor vedkommende Engstykke, som tilhører den oprindelige Sælger. Men i det Tilfælde, som er almindeligt, hvor Godsejeren, naar han har bortsolgt Fæstegodset, som ligger omkring saadan en Indsø, blot i Salgsdokumentet har forbeholdt sig Søbredden, slet ikke andet end Søbredden —, som egentlig ingen Ting er, det er en Linie, egentlig kun et Begreb, ved hvilket han forbeholder sig Fiskeriretten og kan forbyde vedkommende Gaardejer at færdes fra sin Grund ud i Søen —, naar der slet ikke foreligger andet end dette, at han i Salgsdokumentet, altsaa i en privat Kontrakt, har forbeholdt sig Søbredden, saa er det, jeg spørger: Kan vedkommende Gaardejer saa ikke afløse Fiskeriretten? At han burde kunne det, synes mig at være indlysende. Og da denne Bestemmelse aabenbart ikke er ganske tydelig, og da den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Udvalget ikke ere enige i deres Opfattelse, tillader jeg mig igen at henstille, om ikke dette Punkt kunde blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse inden dette Forslags 3die Behandling.

Mortensen: Det var mig kært, at den højtærede Minister indrømmede, at der kunde være noget, der talte for den Bestemmelse, vi have ønsket med Hensyn til Grænserne for en Grundejers Fiskeriret. Den højtærede Minister mente imidlertid, at Vanskelighederne vilde blive for store, at det vilde skabe Forvirring og Ulejlighed, og den ærede Ordførers Udtalelser gik ud paa